

lave et veltilrettelagt, kvalitativt godt aktiveringsforløb, som gør, at de kan få disse grupper ud i beskæftigelse.

Jeg vil også godt opfordre til og bede ministeren om på ny at tage kontakt til kommunerne, for en stor del af dem, der er i klemme i aktiveringsystemet, er faktisk personer over 48 år. Her har vi en helt oplagt mulighed for via kommunerne og amterne at få igangsat servicejob, som der er flertal for i Folketinget, og som er meldt ud til kommunerne, så vi på den måde kan få en lang række af de arbejdsløse ud i ordinær beskæftigelse til gavn for dem selv og til gavn for samfundet.

Dertil tror jeg også, at det vil være vigtigt, at Venstre lige revurderer sin opfattelse, for det er jo en del af det nuværende arbejdsmarkedsforlig og har et ansvar for, at gældende lov ikke bliver overholdt. Alligevel har Venstre fundet det nødvendigt, eller hvad man nu skal kalde det, at gøre brug af 1,4 mia. kr. af de uforbrugte aktiveringsmidler til andre formål.

Det vil sige, at man meget åbenlyst og bevidst misligholder et forlig, man er en del af, og jeg går ud fra, at ministeren betragter det som et signal om, at Venstre ikke ønsker at fastholde det gældende forlig, og at der dermed bliver en reel mulighed for at lave en ny kurs i arbejdsmarkedspolitikken.

Det er som sagt ud fra de her nye oplysninger, som er kommet frem siden førstebehandlingen, at vi har sat forslaget til afstemning; så Folketinget og ikke mindst forligspartierne har mulighed for at sikre, at det forlig og den aftale, som de har indgået, også kan blive efterlevet. Det vil vi gerne hjælpe dem med.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, det er et meget net, lille lappeforslag, SF her har fremsat, og Enhedslisten har også tænkt at støtte det. Det er net uden at være prangende, for vi er ikke af den opfattelse, at det at være i aktivering naturnødvendigt fører til, at man senere kommer i arbejde. Tværtimod har vi den opfattelse, at megen aktivering i virkeligheden snarere låser folk fast.

Derfor mener vi, at den gode måde at løse det problem på, som vi ser vokse og vokse, er ved, at man tilbyder folk et rigtigt arbejde, et fuldstændig almindeligt, ordinært overenskomstdækket arbejde, som en sidste indsats fra systemets side, inden folk ryger ud af systemet.

Et sådant tilbud ville jo svare til den sentens, som vi gang på gang hører fra forligspartierne

omkring arbejdsmarkedet, nemlig sammenhængen mellem ret og pligt.

Det, vi ser i denne her sag, er jo, at rettingerne smuldrer, at de forsvinder, mens pligterne består uantastet. Og det betyder jo, at hele aktiveringsystemet kommer til at fremtræde endnu mere grotesk, når man fra systemets side ikke engang kan opfylde de forpligtelser, man har påtaget sig.

Men Enhedslistens svar på problemstillingen er altså, at man i stedet i det mindste tilbyder de arbejdsløse, som ikke har fået regulære tilbud inden da, et regulært arbejde, inden de risikerer at ryge ud af dagpengesystemet.

Vi er kun ved begyndelsen af det her problem. Det, vi er i gang med at se, er en stadig vækst i antallet af personer, der ikke er i stand til at fastholde sig i arbejdsløshedsforsikringsystemet. Med de krav, der bliver stillet i kraft af de forlig, der er indgået mellem regeringen og de borgerlige, ser vi, at problemerne vokser og vokser, hvor det bliver sværere og sværere for folk, der ikke er funktionærlignende ansat, at drage nytte af en arbejdsløshedsforsikring, da kravene til antallet af timer, der skal til for at fastholde en forsikring, er øget, og længden af dagpengeperioden, inden man ryger ud, er blevet forkortet.

Vores forslag er altså rigtig job som tilbud, inden folk ryger ud af systemet. Det vil være en løsning på problemet.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Når der nu henvises til nye oplysninger i sagen, så synes jeg, at man bør nævne alle de oplysninger, der er til rådighed.

For at give et billede af, hvor stor en udskiftning der er i gruppen af ledige, herunder gruppen af langtidsledige, kan jeg sige, at det er sådan, at på de 65 dage, der er gået, siden man nåede frem til tallet på ca. 4.000, må vi nu konstatere, at den gruppe, der er i risikozonen for efter 1. januar at falde ud af dagpengesystemet, er reduceret til 2.437. Og jeg vil sige, at hvis udviklingen fortsætter med samme hastighed, så giver det anledning til optimisme og en tro på, at arbejdsformidlingerne ved den store ekstraordinære indsats, der gøres i øjeblikket, er i stand til at formidle disse mennesker i job, inden de falder for 4-års-grænsen.

Jeg gentager: Tallet på ca. 4.000 er på 65 dage blevet til 2.437, og med den hastighed mener jeg, at vi er på vej til at løse opgaven.

Og så vil jeg glæde mig over, at den aktive arbejdsmarkedspolitik faktisk indebærer, at vi nu